

Overheid ziet ondernemer centraal, ook bij administratieve lastendruk

Henri Holster

De administratieve last voor de ondernemer moet naar beneden. Dat kán, onder voorwaarde dat er een veel nauwere samenwerking komt bij het gebruik van de gegevens. Juist ook door privaat-publieke samenwerkingsvormen. De tijd lijkt er rijp voor. De wil is er langzamerhand. In de (nabije) toekomst zullen er samenwerkingsverbanden tussen boer, overheid en bedrijfsleven ontstaan.

"De ondernemer centraal" is bij de aanpak een veelgehoorde slogan. Deze kreet is niet nieuw. Maar wat houdt deze nu in. En hoe bereiken we daarmee structurele vermindering van de rompslomp? In opdracht van LNV is Wageningen-UR hiermee aan de slag gegaan. Uiteindelijk moet de praktijk de richting aangeven waar het op de langere termijn naar toe moet.

Sorgdrager

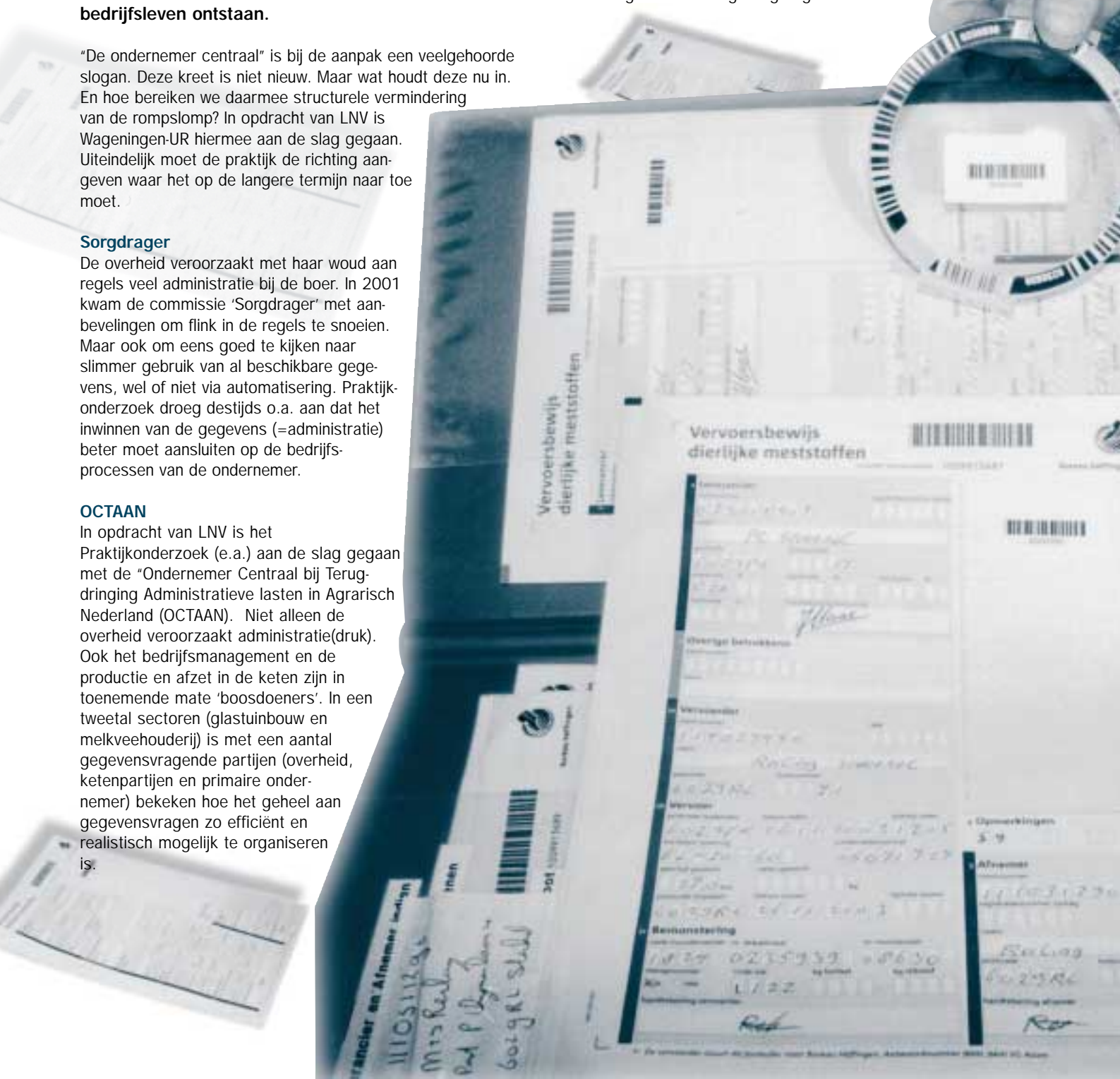
De overheid veroorzaakt met haar woud aan regels veel administratie bij de boer. In 2001 kwam de commissie 'Sorgdrager' met aanbevelingen om flink in de regels te snoeien. Maar ook om eens goed te kijken naar slimmer gebruik van al beschikbare gegevens, wel of niet via automatisering. Praktijkonderzoek droeg destijds o.a. aan dat het inwinnen van de gegevens (=administratie) beter moet aansluiten op de bedrijfsprocessen van de ondernemer.

OCTAAN

In opdracht van LNV is het Praktijkonderzoek (e.a.) aan de slag gegaan met de "Ondernemer Centraal bij Terugdringing Administratieve lasten in Agrarisch Nederland (OCTAAN). Niet alleen de overheid veroorzaakt administratie(druk). Ook het bedrijfsmanagement en de productie en afzet in de keten zijn in toenemende mate 'boosdoeners'. In een tweetal sectoren (glastuinbouw en melkveehouderij) is met een aantal gegevensvragende partijen (overheid, ketenpartijen en primaire ondernemer) bekeken hoe het geheel aan gegevensvragen zo efficiënt en realistisch mogelijk te organiseren is.

Ondernemer of keten centraal?

Sterke behoefte is er om minimaal een deel van de administratie uit te besteden aan ketenpartijen (evt. via organisaties als Ziezo.biz). In ketens is al veel van de boer vastgelegd. Haal daar de gegevens. Een betere manier van ontlasten is ondenkbaar. Zo zullen slachterijen steeds meer kwaliteits- en aanvoergegevens van de mester gaan vragen. Een deel van deze gegevens is best te hergebruiken voor andere doeleinden. Veel boeren lijken daar helemaal niet zo'n probleem mee te hebben. Zolang zaken maar goed geregeld worden en

boeren zelf aan de knoppen blijven. In elk geval blijft de boer eigenaar van zijn gegevens en houdt hij het laatste woord wie zijn gegevens mag krijgen. Wederzijds vertrouwen tussen boer en overheid is nodig. Dit lijkt trouwens te groeien.

Elektronische snelweg

Toch is niet alles in en rondom de ketens te organiseren. Niet alle ondernemers zullen eraan meewerken. Ook is het niet op elk terrein de verstandigste weg. Daar waar ketenpartijen een rol kunnen spelen, zal dat gebeuren. Maar alles via de vraaggestuurde weg, daar waar samenwerking en afstemming rendement oplevert.

De weg rechtstreeks naar de boer ligt ook open. Maar dan bij voorkeur via de elektronische snelweg. Bijvoorbeeld met aansluiting op het managementinformatiesysteem. Bureau Heffingen (inmiddels DRL) ziet dat en heeft voor de MINAS-aangifte een koppeling met een managementsysteem gemaakt.

Signalen uit de praktijk getuigen inmiddels van goede wil. LNV werkt aan het één-loket-systeem en aan het inwinnen van elektronische gegevens. Het lijkt erop dat de gemengde (bedrijfsleven, boerenorganisaties en overheid) adviescommissie Administratieve Lasten de afstemming en de regie aanzwengelt.

Conclusies

Reductie van administratieve lastendruk is te bereiken door het slim, efficiënt en integraal organiseren van de totale gegevensvraag bij de ondernemer. Dit betekent het volgende:

- (privaat-publieke) afstemming tussen gegevensvragers
- afstemming via regie
- organisatie vooral per sector, of zelfs per keten of netwerk
- de overheid bespoedigt de elektronische aansluiting met de ondernemers (één loket).